

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116222655
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4116222655.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: Union poisťovňa, a.s., so sídlom Bajkalská 29A, Bratislava, IČO: 31 322 051 , právne zastúpená Advokátska kancelária Mgr. Peter Németh, so sídlom Hlavná 45, Šamorín proti žalovanému: P. O., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, A., v konaní o zaplatenie 70,14 eur s príslušenstvom , sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., takto

rozhodol:

- I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy vo výške 70,14 eura zastavuje.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 18,14 eura, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.
- IV. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou zo dňa 10.8.2016 doručenou Okresnému súdu Nitra (ďalej len „súd“) dňa 25.8.2016 požaduje od žalovaného zaplatenie sumy 70,14 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania titulom poisťnej zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V žalobe uviedol, že žalovaný neuhradil riadne a včas poistné za poistné obdobie ku dňu jeho splatnosti, preto poistenie zaniklo uplynutím 45 kalendárnych dní odo dňa jeho splatnosti, t. j. dňa 3.11.2014. Uplatnil si nárok na poistné za obdobie od 17.3.2014 do 3.11.2014.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 16Csp/81/2016-17 zo dňa 19.10.2016, ktorý bol žalovanému spolu so žalobou doručený dňa 26.10.2016.

3. Proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom uviedol, žalobca žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že korešpondencia - zánik poistenia mu bola aj skutočne doručená a z tohto je zrejmé, že žalovaný sa nemohol dostať do omeškania s plnením " údajného dlhu". Platnosť poistného v prvom poistnom období bola do 17.3.2014 a ak poistenie nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu splatnosti poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty, v danom prípade do 17.4.2014, čo je výška poistného 37,00 eur. Žalobca bol tiež podľa žalovaného pred podaním žaloby povinný pokúsiť sa o zmier a vyzvať žalovaného k úhrade jeho dlhu. Vzhľadom na to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno je jeho žaloba právne irelevantná a žalovaný súdu navrhol platobný rozkaz zrušiť a žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Uznesením č. k. 16Csp/81/2016-20 zo dňa 24.11.2016 súd platobný rozkaz, v dôsledku podaného odporu, zrušil.

5. Žalobca sa podaním zo dňa 05.12.2016 vyjadril k žalovaným tvrdeným skutočnostiam v odpore a uviedol, že poistenie zaniklo v zmysle zmluvne dohodnutého ustanovenia dohodnutého v poistnej zmluve, a to uplynutím 45 kalendárnych dní odo dňa jeho splatnosti, t. j. odo dňa 3.11.2014. Splätnosť poisteného za poistné obdobie nastala dňom 17.9.2014, t. j. dňom splatnosti poslednej 4. splátky poisteného za obdobie a keďže posledný deň uplynutia 45-dňovej lehoty pripadol na deň pracovného voľna (sobota 1.11.2014), je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň , t. j. pondelok 3.11.2014. Ustanovenie o lehote pre zánik poistenia je obsiahnuté priamo v zmluve v časti s názvom : " Vyhlásenie poistníka (ods. 3) ". K zániku poistenia došlo ex lege na základe zákonného ustanovenia § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, a preto nie je povinnosťou žalobcu ako poisťovateľa mať riadne vykázané doručenie oznámenia o zániku poistenia zodpovednosti žalovanému ako poistníkovi. Rovnako žiadny právny predpis neukladá povinnosť žalobcovi ako poistníkovi vyzývať svojho dlžníka ako poistníka na úhradu jeho dlhu formou uzavretia zmieru.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu zo dňa 05.12.2016 vyjadril podaním zo dňa 17.3.2017, v ktorom poprel tvrdenie, že splätnosť poistného nastala dňa 17.9.2013 nezaplatením poslednej splátky a následne zmluva zanikla uplynutím 45-dňovej lehoty a uviedol, že sám žalobca v poistnej zmluve, v časti poistná doba/poistné uvádza splätnosť poistného - splátka poistného v prvom poistnom období 17.12.2013 do 17.3.2014. Ak poistenie nebolo zaplatené odo dňa splatnosti zanikne uplynutím tejto lehoty, v danom prípade 17.4.2014 a výška poistného je 37,00 eur nie 70,14 eura. Tvrdeniu žalobcu, že žiadny predpis mu neukladá povinnosť vyzvať svojho dlžníka na úhradu formou zmieru podľa neho nie je správne s poukazom na § 170 ods. 2 zákona č. . 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok , ktorý odporúča stranám, aby sa pokúsili vyriešiť spor zmierom.

7. Súd vo veci rozhodol rozsudkom, č. k. 16Csp/81/2016-50 zo dňa 05.02.2018 (ďalej len „rozsudok“) tak že konanie sa v časti istiny vo výške 27,75 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 42,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 70,14 eura od 04.11.2014 do 04.02.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 42,39 eura od 05.02.2018 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.), žalobcovi proti žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.)

8. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, výslovne uvádzajúc, že odvolanie smeruje proti výroku II. a III. predmetného rozsudku.

9. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením, č. k. 15Co/112/2018-88 tak že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (zrušený bol aj výrok, ktorý odvolaním napadnutý nebol). Odvolací súd vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie, nakoľko napadnutý rozsudok vykazuje znaky zmätočnosti a z uvedeného dôvodu je nepreskúmateľný. Odvolaciemu súdu tak ako aj odvolateľovi, nedáva odôvodnenie rozsudku vo vzťahu k predmetu sporu a výroku rozsudku dostatočne zrozumiteľný podklad. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, keď z odôvodnenia rozsudku jednoznačne nevyplýva aký bol súdom posudzovaný rozsah žalobcom uplatňovaného nároku. Z podanej žaloby je zrejmé, že predmetom sporu je zaplataenie sumy 70,14 eura s príslušenstvom a nie nárok na sumu 135,45 eura s príslušenstvom, ktorý uviedol súd prvej inštancie v bode 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Nie je zrejmé, na základe akých úvah sa súd prvej inštancie pri skutkovom a právnom posúdení spravoval, keď v bode 21. odôvodnenia rozsudku uviedol, vzájomne si odporujúce skutočnosti a to jednak týkajúce sa výšky uplatňovaného nároku, jednak časového obdobia, za ktoré mal žalobca nárok na plnenie, ako aj priznaného úroku z omeškania. Podľa názoru odvolacie súdu, súd prvej inštancie v prvom odseku bodu 21. odôvodnenia uviedol, že „žalobca má nárok na zaplataenie poistného za obdobie od 17.03.2014 do 03.11.2014 v sume 70,14 eura s príslušenstvom predstavujúcim úrok z omeškania, pričom žalovaný na pojednávaní preukázal, že žalobcovi na účet a variabilný symbol totožný ako v oznámení o zániku zmluvy uhradil dňa 04.05.2018 sumu 27,75 eura, a preto v tejto časti žalobcovi uplatnenú pohľadávku nepriznal, a žalovaného zaviazal zaplatiť mu rozdiel uplatnenej sumy 70,14 eura a žalovaným uhradenej sumy 27,75 eura, t.j. sumu 42,39 eura s úrokom z omeškania v súlade s § 517 ods. 1 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka“. Z tohto vyplýva priznanie úroku z omeškania vo výške 5,05 %,

resp. 5 % ročne. V druhom odseku bodu 21. odôvodnenia súd prvej inštancie uvádza, že „v súlade s ustanovením § 9 ods. 4 ZoPZP poistenie zaniklo v lehote jedného mesiaca od nezaplatenia splátky ročného poistného splatnej dňa 11.12.2012, tzn. že poistenie zaniklo ku dňu 11.01.2012 a že žalobca predloženými dôkazmi dostatočne preukázal nárok na zaplatenie poistného do doby zániku poistenia, t.j. od 11.03.2011 do 11.01.2012 vo výške 135,45 eura.“ Z podanej žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 70,14 eura na poistné za poistnú dobu od 17.03.2014 do 03.11.2014, keď poistné zaniklo jeho neuhradením v lehote 45 dňoch odo dňa splatnosti, t. j. dňa 03.11.2014. Vyhodnotením skutkového stavu tak, ako ho súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení, že predmetom žaloby bol nárok 135,45 eura s príslušenstvom, že poistenie zaniklo v lehote 1 mesiaca a nie v lehote 45 dní, ako to bolo dohodnuté v zmluve č. 12-901-71969572 ako aj uvedením nesprávneho poistného obdobia a výšky úrokovej sadzby úroku z omeškania, došlo k pochybeniu, ktoré zaťažilo rozsudok súdu prvej inštancie vadou nepreskúmateľnosti. Nepreskúmateľnosť rozsudku, ktorú žalovaný namietal v odvolaní, vzhľadom na preskúmaní veci i odvolací súd a na základe toho, že nepreskúmateľné rozhodnutie nie je možné potvrdiť, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa ustanovenia § 391 ods. 2 CSP viazaný a opätovne rozhodnúť, pričom v novom rozhodnutí sa súd správne vysporiada so skutkovými tvrdeniami žalobcu ako aj žalovaného, svoje rozhodnutie dostatočne zrozumiteľným a vzájomne si neodporujúcim spôsobom odôvodní.

10. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods.1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 70,14 eura z dôvodu úhrad zo strany žalovaného a žalovaný výslovne vyjadril súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby v uvedenej časti, súd konanie v tejto časti zastavil. Súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím bol nevyhnutný, pretože k späťvzatiu došlo po pojednávaní, respektíve po zrušení napadnutého rozsudku odvolacím súdom.

14. Po čiastočnom späťvzati zostalo predmetom konania iba príslušenstvo, t. j. úroky z omeškania, ktoré žalobca vyčíslil v sume 18,22 eura, pričom navrhol, aby súd uložil žalovanému aj povinnosť nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

15. Žalovaný vo vzťahu k žalobcom vyčíslenému úroku z omeškania vo výške 18,22 eura uviedol, že žiada súd, aby žalobu v celom rozsahu zamietol, namietajúc, že predmetná žaloba bola podaná zbytočne, zmätočne a nadbytočne, pretože ak by žalobca poslal žalovanému pokonávku pred súdnym konaním, žalovaný by uvedenú sumu 70,14 eura zaplatil a nemuselo dôjsť k zbytočnému súdnemu konaniu. Poznamenal, že žalobca žiadnym relevantným listinným dôkazom nepreukázal súdu (doručenkou), že korešpondencia - zánik poistenia bolo aj žalovanému skutočne doručená, preto sa nemohol dostať do omeškania s platením úrokov vo výške 18,22 eura. Namietal aj uplatnenú náhradu trov konania zo strany žalobcu.

16. Na prejednanie veci nariadil súd opätovne pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ani jeho právny zástupca, rovnako ani žalovaný. Žalovanému bol termín pojednávania doručený podľa § 111 ods. 3 CSP, pričom zásielka sa vrátila súdu ako neprebratá v odbernej lehote dňa 26.05.2021, v dôsledku bola preukázateľne zachovaná 5 dňová lehota na prípravu na pojednávanie. V tejto súvislosti súd ešte nevyhnutne poznamenáva, že žalovaný s istotou vedel o nariadenom termíne pojednávania, pretože mu súd pred samotným pojednávaním doručil podanie právneho zástupcu žalobcu ako reakciu na jeho predchádzajúce podanie, pričom toto prevzal dňa 04.06.2021, z ktorého musel mať pozitívnu vedomosť o termíne a mieste konania pojednávania, vzhľadom na to, že žalobca v predmetnom podaní presne uviedol, z ktorého termínu pojednávania sa ospravedlňuje. Právny zástupca žalobca svoju neúčasť riadne a včas ospravedlnil, z dôvodu hospodárnosti navrhol, aby súd rozhodol v

zmysle priložených listinných dôkazov. V uvedenom písomnom podaní zároveň reagoval na námietky žalovaného, vyjadrujúc nesúhlas s tvrdeniami žalovaného obsiahnutými v jeho poslednom vyjadrení (zo dňa 05.05.2021). Poukázal na to, že strany konania sa dohodli v poisťnej zmluve na 45 dňovej lehote pre zánik poistenia a to v zmysle § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, pričom táto bola obsiahnutá priamo v poisťnej zmluve č. 12-901-71969572 zo dňa 17.12.2013 v časti vyhlásenie poistníka. Lehota pre zánik poistenia v zmysle § 9 ods. 4 zákona o PZP začína plynúť okamihom, kedy je splatné celé poistné plnenie za príslušné poistné obdobie, resp. poistnú dobu. Je teda nepochybné a zřejmé, že k zániku poistnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným došlo ex lege na základe vyššie uvedeného zákonného ustanovenia, preto nie je povinnosťou žalobcu ako poisťovateľa mať vykázané doručenia oznámenia o zániku poistenia zodpovednosti žalovanému ako poistníkovi. Žalobca ako poisťovateľ nebol a nie je povinný za účelom unesenia dôkazného bremena predložiť v konaní doklad o doručení oznámenia o zániku poistenia žalovanému ako poistníkovi a zákonná úprava s jeho doručovaním nespája žiadne právne účinky so zánikom poistenia zodpovednosti za škodu. Keďže mal súd zato, že účasť strán sporu (zástupcu žalobcu) na pojednávaní nebola potrebná vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti, majúc na zreteli hospodárnosť konania, v ktorom už viackrát došlo k odročovaniu pojednávania z rôznych dôvodov.

17. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, poisťnou zmluvou, oznámením o zániku poistenia z poisťnej zmluvy, vyjadreniami strán, poštovým poukazom a zistil nasledovný skutkový a právny stav :

18. Žalobca ako poisťovateľ a žalovaný ako poistený uzatvorili dňa 17.12.2013 poisťnú zmluvu č. 12-901-71969572 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len PZP), ktorej predmetom bolo poistenie motorového vozidla zn. DAEWOO NEXIA, rok výroky 1997. Účastníci zmluvy dohodli poistné krytie/ poistnú sumu na škodu na zdraví vo výške 5 000 000,00 eur a na škodu na majetku 3 000 000,00 eur a poistné (poistnú dobu) si dohodli so začiatkom poistenia od 17.12.2013 na dobu neurčitú s ročným poistným vo výške 111,00 eura. Plnenie bolo dohodnuté v splátkach štvrtročne s lehotným poistením vo výške 27,75 eura splatným 17.12.2013, 17.3.2014, 17.6.2014 a 17.9.2014. Posledná strana poisťnej zmluvy obsahuje vyhlásenia, okrem iného aj také, kde si účastníci zmluvy dohodli v zmysle § 9 ods. 4 zákona, že poistenie zanikne, ak poistné nebolo zaplatené do 45 kalendárnych dní od dátumu jeho splatnosti. Listom zo dňa 10.11.2014 žalobca oznámil žalovanému, že jeho poistenie zaniklo dňom 3.11.2014 pre nezaplatenie poistného. Zároveň ho upozornil, že v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z., má poisťovateľ právo na pomernú časť poistného ku dňu, keď poistenie zaniklo. Z uvedeného dôvodu ho vyzval na úhradu dlžného poistného vo výške 70,14 eura do 24.11.2014. Tiež ho upozornil, že v prípade zániku poisťnej zmluvy pre nezaplatenie by bol v zmysle § 9 ods. 5 zákona povinný uzavrieť poisťnú zmluvu na zostávajúcu časť poistného obdobia s doterajším poisťovateľom a poisťná zmluva uzavretá na zostávajúcu časť poistného obdobia s iným poisťovateľom by bola zo zákona neplatná.

19. Podľa § 788 zákona č. 40/1964 Zb. z. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) poisťnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

20. Podľa § 801 ods. 2 OZ poistenie zanikne aj tak, že poistné za ďalšie poistné obdobie nebolo zaplatené do jedného mesiaca odo dňa doručenia výzvy poisťovateľa na jeho zaplatenie, ak nebolo poistné zaplatené pred dorúčením tejto výzvy. Výzva poisťovateľa obsahuje upozornenie, že poistenie zanikne, ak nebude zaplatené. To isté platí, ak bola zaplatená len časť poistného.

21. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 8 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "ZoPZP") v znení ku dňu 17.12.2013 (ku dňu uzatvorenia zmluvy) poistným obdobím je spravidla jeden kalendárny rok, prípadne kratšie obdobie.

Spôsob platenia poistného, dĺžka poistného obdobia a splatnosť poistného určujú všeobecné poistné podmienky.

23. Podľa § 9 ods. 4 ZoPZP v znení účinnom ku dňu 17.12.2013 poistenie zodpovednosti zanikne tiež, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty.

24. Podľa § 9 ods. 5 ZoPZP v znení účinnom ku dňu 17.12.2013 ak poistenie zodpovednosti zanikne počas poistného obdobia pre neplatenie poistného, osoba, ktorá má povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu podľa § 3 tohto zákona je povinná uzavrieť poistnú zmluvu na zostávajúcu časť poistného obdobia s doterajším poisťovateľom. Poistná zmluva uzavretá počas tohto poistného obdobia s iným poisťovateľom je neplatná.

25. Podľa § 11 ods. 11 ZoPZP v znení účinnom ku dňu 17.12.2013 ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poistného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poistné, má poisťovateľ nárok na pomernú časť poistného ku dňu, keď poistenie zodpovednosti zaniklo. Zostávajúcu časť poistného je poisťovateľ povinný poistníkovi vrátiť, ak suma presiahne 50 Sk.

26. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Súd prvej inštancie viazaný právne záväzným pokynom odvolacieho súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol (avšak pri zjavnej absencii vysloveného pre súd záväzného právneho názoru) opätovne vec prejednal, oboznámil sa s písomnými podaniami strán sporu, pričom na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru a mal za preukázané, že medzi stranami dňa 17.12.2013 došlo k uzatvoreniu poistenej zmluvy, v ktorej sa žalovaný zaviazal platiť poistné v štyroch splátkach vo výške 27,75 eura, čo predstavuje 111,00 eur ročne. Zo skutočností tvrdených žalobcom, ktoré neboli žalovaným popreté, mal súd za preukázané, že žalovaný neuhradil splátku poistného zo dňa 17.3.2014 ani nasledujúce splátky poistného, čím porušil svoje zmluvné povinnosti, ku ktorým sa zaviazal. Túto skutočnosť žalovaný nepoprel, naopak potvrdil, že poistenie nehradil, nakoľko auto malo byť pokazené a následne predané, čo však žiadnym dôkazom nepreukázal. Sporným v konaní bola skutočnosť, kedy došlo k zániku poistenia, keď žalobca tvrdil, že k zániku došlo ku dňu 03.11.2014 a žalovaný mal za to, že poistenie zaniklo ku dňu 17.4.2014 a od toho sa odvíjajúca alikvótna čiastka poistného. Žalovaný však v priebehu konania uhradil dlžnú istinu v sume 70,14 eura, čím legitimizoval predmetný nárok žalobcu, následkom čoho došlo k čiastočnému späťvzatiu v uvedenej časti (súd konanie v uvedenej časti zastavil), preto sa súd týmto nárokom už ďalej nezaoberal.

29. Súd opätovne a nemenne zotrváva na svojom pôvodne vyslovenom právnom názore, ktorý nebol spochybnený ani odvolacím súdom a to vo vzťahu prezentovanému tvrdeniu žalovaného ohľadne skutočnosti, že žalobca nepreukázal, že mu doručil oznámenie o zániku poistenia súd uvádza, že ustanovenie § 9 ods. 4 ZoPZP je lex specialis k ustanoveniu § 801 ods. 2 OZ, a toto ustanovenie (§ 9 ods. 4 ZoPZP) upravuje spôsob zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a tiež určuje aj presný okamih zániku poistného vzťahu, čím presne, zrozumiteľne a úplne formuluje spôsob a okamih zániku právneho vzťahu, a nie je tak daný dôvod na subsidiárne použitie ustanovenia § 801 ods. 2 OZ, z ktorého vyplýva požiadavka o doručení, tzv. kvalifikovanej výzvy poisťovateľa poistenému (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7MCdo 8/2013 zo dňa 9.7.2014). Vzhľadom na uvedené žalobca v konaní nemusel preukázať doručenkou doručenie oznámenia o zániku poistenia žalovanému. Rovnako žalobca nebol povinný žalovaného pred podaním žaloby na súd vyzývať k uhradeniu dlhu a pokúsiť sa o uzavretie zmluvy, nakoľko takáto povinnosť mu nevypláva zo žiadneho právneho predpisu a ako uvádza sám žalovaný vo svojom podaní zo dňa 17.3.2017 aj ustanovenie § 170 ods. 2 zákon č . 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok odporúča stranám spor vyriešiť zmluvou. Takéto konanie však nie je

povinnosťou žalobcu. Čo sa týka námietky žalovaného vznesenej na pojednávaní, že žalobca použil proti nemu nekalú praktiku, nakoľko formulár zmluvy bol vopred pripravený, túto nepovažoval súd za dôvodnú, pretože pri uzatváraní poisťných zmlúv je bežné, že žalobca má tieto vo všeobecných častiach vopred naformulované a v zásadných otázkach týkajúcich sa zmluvy sú tieto do zmlúv vpisované podľa dohody zmluvných strán, pričom z predloženej zmluvy sa súdu javí, že išlo o individuálne dojednané podmienky, čo v konečnom dôsledku potvrdzuje aj fakt, že žalovaný hradil prvú splátku poisťného bez námietok a len v dôsledku skutočností, že jeho auto malo byť pokazené sa rozhodol, že poisťné nebude platiť, lebo nemôže spôsobiť žiadnu škodu. Ďalšou nekalou praktikou, ktorú mal žalobca použiť bolo to, že poisťenie zaniklo až po 45 dňoch, pričom ZoPZP hovorí, že poisťenie zanikne do 30 dní po neuhradení poisťného. Ja pravdou tvrdenie žalovaného, že ZoPZP stanovuje pre zánik poisťenia lehotu jedného mesiaca jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, avšak umožňuje účastníkom zmluvného vzťahu určiť si aj dlhšiu lehotu, tak ako to bolo v tomto prípade, kde sa strany dohodli na lehote 45 dní, s čím žalovaný podpisom zmluvy vyslovil súhlas. Tiež nemožno považovať za nekalú praktiku to, že si poisťovňa „vynucovala“ uzatvorenie zmluvy len s ňou, nakoľko táto povinnosť pre poisťného vyplývala priamo zo ZoPZP platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy (§ 9 ods. 5).

30. Najzásadnejšia námietka žalovaného sa týkala zániku poisťnej zmluvy, resp. dňa, od ktorého mala začať plynúť lehota pre zánik poisťenia. Žalovaný tvrdil, že lehota (či už 30 dňová, alebo 45 dňová) začala plynúť dňom 17.3.2014, t. j. neuhradením druhej splátky poisťného, naopak žalobca za deň splatnosti považoval deň 17.09.2014, t. j. deň neuhradenia poslednej splátky. Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že táto lehota začala plynúť dňom 17.09.2014, t. j. nezaplacením poslednej splátky, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by sa účastníci zmluvného vzťahu dohodli o strate výhody splátok podľa § 565 OZ a za daných okolností, nastáva splatnosť až po nezaplacení poslednej splátky (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6M Cdo/48/2012 zo dňa 29.5.2014). Lehota teda začala plynúť dňa 17.9.2014 a uplynula po 45- dňoch t.j. 03.11.2014 (keďže posledný deň lehoty pripadol na sobotu, posledným dňom bol najbližší nasledujúci pracovný deň).

31. Pretože sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku (plnenie poisťného) vo výške 70,14 eura od 04.11.2014 do 07.02.2018 (kedy uhradil sumu vo výške 27,75 eura (resp. kedy bola táto suma pripísaná na účet žalobcovi)), patrí žalobcovi v zmysle § 517 ods. 1 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka aj úrok z omeškania z uvedenej sumy, pričom úroková sadzba v čase, keď sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku bola výške 5,05 %, ktorý v materiálnom vyčíslení za uvedené obdobie omeškania (04.11.2014 do 07.02.2018) predstavuje sumu 11,56 eura. Následne sa vzhľadom na úhradu (27,75 eura) žalovaný dostal do omeškania s plnením sumy 42,39 eura a to od 08.02.2018 do 18.03.2021 (kedy uvedenú sumu uhradil, resp. bola pripísaná na účet žalobcu), preto žalobcovi patrí z vyššie uvedenej sumy aj úrok z omeškania, pričom úroková sadzba bola v čase omeškania žalovaného vo výške 5% ročne, v dôsledku čoho žalobcovi za uvedené obdobie patrí vyčíslený úrok z omeškania vo výške 6,58 eura. S poukazom na uvedené, tak súd uložil žalovanému zaplatiť vyčíslený úrok z omeškania vo výške 18,14 eura (6,58 eura + 11,56 eura) do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, keďže nezistil žiadne dôvody na uloženie dlhšej lehoty na plnenie (paričná lehota), ako aj vzhľadom na výšku vyčísleného doposiaľ neuhradeného úroku z omeškania. Vo zvyšku súd žalobu zamietol, pretože žalobca si nesprávne vyčíslil úroky z omeškania z dlžnej sumy, pravdepodobne opomínajúc výšku úroku z omeškania vo výške 5% ročne (v čase omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu vo výške 42,39 od 08.02.2018 do 18.03.2021).

32. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 256 ods. 1, § 255 ods. 1 a 396 ods. 3 CSP a žalobcovi, ktorý mal podľa názoru súdu plný úspech vo veci priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania (ide o trovy prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania) v rozsahu 100%. Súd pritom zohľadnil procesné zavinenie žalovaného na zastavení konania (v sume 70,14 eura), pretože tento uhradil žalovanú istinu až po podaní žaloby a minimálne merateľný materiálny neúspech žalobcu a to v časti o zaplatenie sumy 0,08 eura, čo z celej uplatnenej sumy (88,36 eura), vyčíslený úrok z omeškania pritom nevyvímajúc predstavuje len 0,09 %, čo možno považovať za mizivý, zanedbateľný neúspech žalobcu (ergo nejedná sa ani o nepatrnú časť neúspechu). V uvedenom kontexte súd na podporu svojej argumentácie poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/318/2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že aj keď Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana mala v konaní neúspech v pomerne nepatrnej časti (pôvodne ust. § 143 ods. 3 OSP v znení do 30.6.2016) a na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris), nič to nemení na tom, že aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o čo i len čiastočnom, ale úspechu jednej zo strán. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods.2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že hoci má strana v konaní neúspech v nepatrnej časti, v danom prípade 0,20 %, priznal jej plnú náhradu trov konania, keď rozhodnutie postupom najskôr podľa § 255 ods. 2 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania v rozsahu 99,20 %, by odporovalo súdnej praxi, ktorá vychádza z výkladu, že pomerne nepatrná časť predstavuje 5 % až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Keďže v posudzovanom prípade nemožno použiť žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku (ktoré upravuje obdobnú situáciu) pod ktoré by bolo možné vzniknutú procesnú situáciu analogicky aplikovať, súd pristúpil k aplikácii čl. 4 ods. 2 CSP, ktorý precizuje dotváranie práva súdom. Súd preto vzhľadom na absenciu normy upravujúcej konkrétnu vzniknutú situáciu, použil normu fiktívnu, teda takú, ktorú by zvolil, ak by bol zákonodarcom. Nad rámec uvedeného súd poznamenáva, že pre zákonodarcu je nespĺniteľnou úlohou každý jeden všeobecný zákonný princíp vyjadriť vo vete s takou jasnosťou a jednoznačnosťou, aby bolo možné odvodiť z tejto vety jednoduchým úsudkom dôsledky pre všetky osobitne usporobené, dotknutým princípom ovládané prípady. Nevyhnutnosť dotvárania práva súdom vyplýva najmä z toho, že v právnej realite neexistuje zákon, ktorý by na každú mysliteľnú právnu otázku dával uspokojivú odpoveď a v každom jednotlivom prípade nachádzal záujmovo spravodlivé riešenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku (výroky I. až IV.) je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.